

verne af Vædhuset og henføres til den Veierbod, hvor de ifølge deres Bestaaffenhed og efter de i saa Henseende vedtagne Regler skulle toldbhandles. Naar Toldundersøgelsen er tilendebragt, har Clarereren med de attesterede Documenter at henvende sig til vedkommende Regnskabscontoir, hvilket vel ikke medfører stort Besvær, naar Claringen er foregaaet i en af de 3 nordlige Veierboder, der ligge i umiddelbar Forbindelse med eller i selve Hovedtoldkammerbygningen, hvor ogsaa Regnskabscontoirerne, som foran bemærket, findes, men derimod falder temmelig ubequemt med Hensyn til Varer, der ere toldbhandlede. Ex. i Veierboden i vestindisk Handels Vædhus, altsaa ved den heelt modsatte Ende af Toldbodpladsen, eller paa andre Steder, der ligge fjernt fra Regnskabscontoirerne. Naar den endelige Berigtigelse har fundet Sted i disse, staae Varerne til den Clarerendes Raadighed og kunne fraføres Toldboden. Egnende om end noget mindre sølelige Besværigheder afstedkomme Localiteterne med Hensyn til Varer, der anmeldes til Udførsel fra Toldbodens Transitoplag.

Det vil af, hvad her kortelig er anført, formeentlig være indlysende, i hvor høj en Grad de nuhavende Toldlocalers Betsiggenhed — en Omstændighed, paa hvilken der ikke kan raades Bod undtagen ved Opførelsen af fuldstændige nye Clarings- og Expeditionslocaler, hvor alle de paangjældende Forretninger sammentrænges saa at sige til eet Sted — virke til Tidsspilde baade for de Clarerende, der maae færdes frem og tilbage mellem de forskjellige, tildeels langt fra hinanden betsiggende Localer, og for selve Toldvæsenet, der som Følge af bestaaende Forhold maa dele sine Kræfter imellem mange forskjellige Steder, og det Gode, som utvivlsomt vil opnaaes ved den foreslaaede Foranstaltnings Gjennemførelse, synes derfor allerede af den Grund ikke at være for dyrt kjøbt for den beregnede Udgift. Men derhos giver selve Claringslocalernes Størrelse og Indretning fuld begrundet Anledning til Klager. Samtlige Veierboder, selv de senest indrettede, hidrøre nemlig fra Tidspunkter, da Handelsomsætningen og Vareclaringen var saa overordentlig meget mindre end nu for Tiden, at de Localer, som i ældre Tid vare fyldestgjørende, nu ere blevne aldeles utilstrækkelige, især paa de Aarstider, da Varer i større Mængde strømme til. Under saadanne Forhold ere derfor Veierboderne overfyldte, og der mangler Plads baade ved Indbringelsen i og Bortførelsen fra Localerne, ligesom der ogsaa mangler Plads i selve disse til Toldbehandlingen, Ulemper, som i den travle Tid, da det netop gjælder om hurtig og ubindret Expedition, i høj Grad forsinke Claringen, uden at Noget i saa Henseende kan lægges selve Toldpersonalet tillast. Hertil kommer endnu den Omstændighed, at man efter Localernes nuværende Størrelse og Indretning ikke vel er istand til, naar mange Varer fremkomme til Behandling, paa aldeles betryggende Maade at holde det expederede, men endnu ikke fra Veierboderne bortførte Gods adskilt fra de Varer, der endnu ikke ere undersøgte, ligesom ingen passende Dplagssteder for det expederede Gods findes.

Det er allerede ovenfor berørt, at der ofte er Mangel paa Vædhusrum, navnlig saadant, som ligger umiddelbart ved Jorden. For at bøde paa denne Mangel har man paa forskjellige Punkter af Toldbodpladsen været nødsaget til at opføre Skure, hvormed der imidlertid er forbundet Ulemper for Færdselen paa Pladsen. Ved Opførelsen af nye Claringsbygninger vil man derimod blive raadig over de til saadan Brug hidtil anvendte ældre Localer, af hvilke man nemlig for Fremtiden kun tænker at bibeholde den allernordligste Ende som Skibsclareringscontoir, og man vil saaledes vinde en betydelig Plads til Vædhuslocaler ved Jorden, en saa meget større Fordeel, som det ellers upaatvivlelig vilde blive en Nødvendighed inden føie Tid at skride til Indretningen af saadanne paa anden Maade, hvorved Forholdene vilde blive yderligere forværrede, og Udgifterne ved den gennemgribende Omdannelse, som dog ikke længe vilde kunne holdes tilbage, endmere forøgede.